

"Zira senin gibi niyeti halis olmayan bir adam, nasihatı bazan damara dokundurur, aksülamel yapar." Çoğu zaman iyi niyet ile söylediğimiz sözler bile karşı tarafta tepkiye yol açıyor. Bu cümleyi nasıl anlamalı, önerileriniz nelerdir?

Nasihatin iki rüknü vardır; birisi **niyet** diğeri ise **üslup**. Niyet halis üslup bozuk olsa ya da üslup güzel niyet bozuk olsa nasihat tesir etmez. Tesir için her iki rüknünde sağlam ve güzel olması iktiza eder. Bazen niyet halis olur, ama üslup iyi olmadığı için nasihat ters tepebilir. Bu yüzden faturayı hemen niyete kesmemek icap eder.

Üslubun nasıl olması gerektiğine işaret eden bazı hususları zikrederim:

Nasihat ve tebliğ İslam da farz bir vazifedir. **Nasihat ve tebliğin en önemli kural ve metodu ise, doğru zamanda doğru mekanda ve doğru şahıslara doğru hakikatleri bildirmektir.** Bunlara dikkat edilmez ise tebliğ ve nasihat faydadan çok zarar getirir.

Doğru zaman: Bir insan bir iş ile meşgul ise, tebliğin doğru zamanı değil demektir. Mesela, memurun yoğun iş hengamında varıp dini kitap okumak yanlış, zira seni dinleyecek zamanı yoktur. Öyle ise hakikatleri tebliğ etmenin doğru zamanını tespit etmek gerekir.

Doğru mekân: Mümkün ise uygun ve münasip mekânlarda tebliğ etmek gerekir. Bir memurun ofisi , bir amelenin inşaatı, bir öğrencinin dersliği hakikatlerin tebliği için uygun mekânlar sayılmazlar. Yanlış anlaşılmasın, *ideal mekânlar değil* demektir, yoksa zaman ve zemin müsait olduğunda okumakta ve anlatmakta bir sakınca olmaz.

Doğru şahıs: Her şahıs hakikatlerin tebliği için doğru kişidir, lakin bunun iyi ayarlanıp iyi bir halet-i ruhiye de yapılması gerekir. Bir insanın bütün his ve duyguları kapalı olduğu bir anda tebliğ doğru olmaz, onun müsait olduğu bir anı gözlemek gerekir. O zaman tebliğ daha tesirli daha mükemmel olur.

Doğru hakikat: Tebliğ vasıtasının doğru seçilmesi. Bu zamanın ilcaat ve gereklerine uygun olmayan kitap ve eserler ile tebliğe başlamak yanlış olur. Dine yabancı olan birisine menkibe ve cehennem ahvalinden bahseden kitaplardan okumak yanlış olur, hatta belki ters teper. Hatta Risale-i Nur'un parçalarından okurken bile konu terciğini iyi yapmak gerekir.

Bu şartlar olgunlaşmış ve iyi kalibre edilmiş ise, tebliğ her Müslümana farzdır, terki

caiz olmaz. Ortam gergin, kiři tahrik olmuř, zaman műsait deęilse polemik ve műnakařaya girmemek daha iyidir. Lakin o kimse için de ortamı ve řartları olgunlařtırıp teblięde bulunmayı bir vazife telakki etmeliyiz.